

[Justitsministeren.]

ham i ca. 50 000 Kr. Den var beliggende umiddelbart op til en offentlig Vej ved et skarpt Sving paa denne. I 1935 nedbrændte Bygningerne til en ved Vejens modsatte Side beliggende Landejendom, og Amtsvevæsenet besluttede ved denne Lejlighed at rette det nævnte Sving ud gennem en Om-lægning af det paagældende Vejstykke. Efter Omlægningen er Købmandsforretningen fjernet ca. 60 m fra Vejen, med hvilken der nu kun haves Forbindelse ad en særlig Tilkørselsvej. Dette skal have paaført Købmand Jensen betydeligt Tab, bl. a. gennem Formindskelse af hans Benzinsalg til forbikørende Automobile. Han anser Ejendommens Handelsværdi for nedsat med mindst 15 000 Kr.

Amtet har ikke ment at kunne imødekomme et af ham indgivet Andragende om Erstatning, og han har derefter ansøgt Justitsministeriet om fri Proces til Sagsanlæg mod Amtet. Ministeriet har den 26. Juli i Aar meddelt Afslag herpaa under Henvisning til, at Sagen efter Ministeriets Formening ikke kan gennemføres med et for ham gunstigt Resultat. Ejendommens Tilgrænsning til offentlige Veje kan nemlig vel, saa længe den varer, være et *faktisk* Gode, der er bestemmende for Ejendommens Værdi, men noget *retsligt* Krav paa, at denne Tilstand opretholdes, saaledes at Forbindelsen med Omverdenen bevares uforandret, antages man ikke efter dansk Ret at have.

Professor Vinding Kruse udtaler saaledes i „Ejendomsretten“ 1ste Del, pag. 225 Noten, at der ikke efter dansk Retsspraksis kan gives en Ejer nogen Erstatning i saadan Anledning, selv om f. Eks. Søgningen til en i Ejendommen værende Forretning formindskes betydeligt og baade Forretningen og Ejendommen saaledes taber stærkt i Værdi. Kun for Ulemper, der paaføres Ejendomme ved Niveauforandringer i forbipasserende Veje (Viadukter), er Erstatning ydet i nyere Domme.

Spørgsmaalet om Ejeres Interesse i deres Ejendommers Beliggenhed ved de offentlige Færdselsaarer frembyder i øvrigt Paralleller til de Spørgsmaal, der er opstaaet, hvor offentlige Anlæg ud for Kystejendomme har berøvet disse deres Adgang til Havet, saaledes ved Anlægget af den nye Vandstrandvej, hvor Højesteret har nægtet at yde Grundejerne nogen Erstatning for lidte Tab.

Jeg er altsaa ikke i Stand til at give det ærede Medlem Hr. Løje Ret i, at Justitsministeriet kunde have svaret med

noget Udbytte paa anden Maade, end sket er.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens personlige Uartigheder har jeg vist Raad til at springe over, og hans Bemærkninger om Seksualklinikkerne og Politiets saakaldte „Lammefromhed“ har jeg svaret paa.

Derimod skal jeg i Anledning af hans Udtalelser om den saakaldte Stollig-Affære fra Sønderjylland oplyse følgende.

Den 22. August i Aar beslaglagde Politimesteren i Aabenraa Købstad en Tryksag angaaende den saakaldte Stollig-Sag, beregnet paa Udsendelse til samtlige Husstande i Sønderjylland. Skriftet, der var trykt i „Nord-schleswigsche Zeitung“s Trykkeri i Aabenraa, angav som ansvarlig Dyrslæge Jens Nicolaisen Møller, Graasten. Det indeholdt urigtige Meddelelser om den mod Jep Schmidt og Thomas Pærksen rejste endnu ikke afgjorte Straffesag og var saaledes i Strid med Retsplejelovens § 1017; desuden indeholdt det Ærefornærmelser mod Anklagemyndigheden. Dommeren i Aabenraa Købstad afsagde den 28. August i Aar Beslæggelseskendelse, som stadfæstedes af Vestre Landsret den 8. September.

Der udsendtes derefter et Flyveskrift Nr. 2, som ikke blev beslaglagt, idet de mest voldsomme Angreb paa Anklagemyndigheden var strøget, ligesom Skriftet ikke beskæftigede sig med Skyldspørgsmaalet i Straffesagen.

I Anledning af, at „Nord-schleswigsche Zeitung“ den 30. August indeholdt Citater af det første Flyveskrift, anmodede Justitsministeriet den 17. September Rigsadvokaten om at foranledige Tiltale rejst mod dette Blads Redaktør.

I „Stormen“ — det er et lille nazistisk Skrift — i Nummeret for Oktober Maaned 1937 aftryktes under Overskriften „Politiovergreb i Sønderjylland“ et Flyveskrift, der angaves at være blevet forbudt for nylig i Sønderjylland. Bladet bringer imidlertid kun Flyveskrift Nr. 2. Da det i Bladet indeholdte Skrift saaledes hverken var i Strid med Retsplejeloven eller indeholdt de i Skrift Nr. 1 optagne Ærefornærmelser, kunde Justitsministeriet efter at have undersøgt Sagen ikke skride ind over for „Stormen“ efter den gældende Lovgivning.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at naar jeg har ment at burde tilbyde Finansudvalgene en Redegørelse fra Statspolitiets Chef vedrørende de af mig omtalte Forhold, saa er Grunden dels den megen Skriven derom i Bladene, dels og navnlig, at Kritikken fra det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen netop satte ind med